



Balans förbehåller sig rätten att redigera inkomna bidrag.

Replik av Stefan Engström och Martin Johansson:

## Löser regeringen verkligen »fel« problem?

I BALANS NUMMER 1/2009 skrev Hans Börsvik, Jan Magnusson och Karin Prytz debattartikeln »Regeringen löser 'fel problem' för landets småföretagare«. Ämnet har stor aktualitet, inte minst med tanke på att alliansregeringen gick till val på att driva en mer näringslivsbefrämjande politik än den tidigare regeringen gjort.

Författarna refererar i sin artikel till den undersökning som Öhrlings PricewaterhouseCoopers publicerade i oktober 2008 »Undersökning om regler och förenklingar för små och medelstora företag«. Undersökningen syftar till att ta reda på vad företagen tycker om regeringens förenklingsarbete, om de har märkt av de förenklingar som hittills genomförts samt vilken inställning de har till vissa kommande förenklingsförslag. Av de tillfrågade – verkställande direktörer och ekonomichefer i företag med upp till 100 anställda – anser 45 procent »att regeringen hittills har gjort ett dåligt jobb när det gäller att förenkla för företagen«.

Med anledning av undersökningen tycker artikelförfattarna att det kan vara så att »regeringens åtgärder skjuter förbi målet och att de problem som regeringen försöker lösa inte är de problem som småföretagarna i första hand brottas med« och att artikelförfattarnas egen erfarenhet övertygar dem om att småföretagare vill ha förenklingar inom arbetsrätt, momshantering, myndighetsrapportering och sänkta arbetsgivaravgifter och annat som underlättar företagsutövandet. Vår uppfattning om människor överlag är att alla vill bli kvitt sådant som i sitt vardagliga liv ses som hinder eller beskär välfärden så detta känns inte överraskande.

Hans Börsvik, Jan Magnusson och Karin Prytz kritiserar i sin artikel det pågående regelförenklaringsarbetet på redovisningsområdet, bland annat då de i sin artikel skriver att man även kan »fundera över tajmingen för införandet av de nya regelsystemen« och »att vi får flera olika regelverk är knappast att se som en förenkling« och syftar här på det kommande K3-paketet (som är avsett för större aktiebolag) och ifrågasätter om det paketet behövs när IFRS-PE kommer att presenteras.

DE REDOVISNINGSPAKET SOM Bokföringsnämnden arbetat med att ta fram grundar sig på ett beslut som togs år 2004, alltså två år innan den borgerliga regeringen tillträdde. Grundfrågan är väl egentligen om Bokföringsnämnden gjorde rätt när de slog in på det valda spåret med olika redovisningspaket och därmed större materiella skillnader. Ska vi ha så få regelverk som möjligt, vilket författarna tycker, återstår endast en lösning; att alla företag måste tillämpa samma redovisningsstandard vilket i praktiken blir de internationella redovisningsreglerna som de marknadsnoterade företagen *måste* efterleva. En sådan lösning medför ett enhetligt regelsystem men inte förenklingar för de mindre företagen. Vi anser att Bokföringsnämndens beslut att ta fram ett fåtal heltäckande regelverk och samtidigt ge företagen valfrihet mellan pake- ten är korrekt, även om vi ej delar Bokföringsnämndens lösningar i alla frågor.

En samordning mellan redovisnings- och skattereglerna medför förenklingar för våra svenska företag, där K2 skulle kunna utgöra

Balans nr 1/2009.

utgångspunkten och att avvikelser från K2 måste innebära justeringar i deklarationen. Vi har svårt att förstå »poängen« med, som Hans Börsvik, Jan Magnusson och Karin Prytz skriver, »att årsredovisningslagen tas in i inkomstskattelagen«. Visserligen skulle det medföra färre lagar men förenklingar åstadkoms ej genom färre lagar utan av att reglernas innehåll är tydliga och lätta att tillämpa.

NÄR DET GÄLLER »tajmingen« synes Hans Börsvik, Jan Magnusson och Karin Prytz mena att K2 borde vänta i vart fall till år 2010 eller 2011 när andra regelpaket som K3 och IFRS PE förväntas vara klara. Men det är frivilligt att tillämpa K2. Varför ska de företag som önskar använda de förenklade reglerna tvingas vänta? De förenklade reglerna i K2 lär ju knappast se annorlunda ut om vi väntar några år och kommer heller inte att påverkas av om det blir K3 eller IFRS PE som kommer att gälla för de större företagen. Och det kan ju inte heller ses som en »förenkling« att de företag som vill förenkla sin redovisning redan i dag, tvingas vänta i några år för att använda förenklade regler. Den enda nackdelen vi ser är att det inte är klart hur alternativet till K2 ser ut. Men känns inte K2 attraktivt att tillämpa nu, kan man under en övergångsperiod tillämpa årsredovisningslagen samt de övriga allmänna råd, uttalanden och rekommendationer som Bokföringsnämnden publicerat. Införandet av K2 är därför ingen försämring i förhållande till de alternativa regler som i dag finns utan ska ses som ett frivilligt alternativ.

SLUTLIGEN OROAR SIG Hans Börsvik, Jan Magnusson och Karin Prytz över en bristande trygghet för banker och övriga intressenter genom de olika redovisningspaketen och att de tidsmässigt ej har samordnats. Men denna otrygghet kan ju också finnas även om en tidsmässig samordning sker. Samtidigt så är ett syfte med paketen att kvalitetsmässigt förbättra den finansiella informationen, särskilt i de större bolagen. Att sedan, som artikelförfattarna gör, se en naturlig koppling mellan sänkt aktiekapitalkrav och ett ökat behov av redovisningsstöd och revision skulle med den omvända logikens lag innebära att ett krav på ett höjt aktiekapital skulle medföra ett mindre behov av redovisningsstöd och revision. Vi är långt ifrån säkra på att sådana naturliga kopplingar finns. ■

Auktor revisor *Stefan Engström* är verksam vid Auditor Revisionsbyrå AB.

Jur. kand. *Martin Johansson* är vd på LR Revision.